Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37150
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

res ista quia sine dubio
ut ypocrita fecit iacob. Ne
em tale aliq̃ n̄ revela
tae spiritali eu fecisse
credendu est. Interrogatio
Quo dete virabq̃ dicit ia
cob socero suo mutasse eu
merede sua. Responsio
Hic est sensus. q̃ p singu
los fetus semp laban co
ditione mutauit. Di
videbat varriu nasci pe
cus. post fetu dicebat no
lo. ut i futuro m̄ varia na
scant. rursu cu vmuo
coloris nasci pecora. ia
cob quippe hoc audito. v̄
gas in canalibq̃ no pone
bat. dicebat ut futuros
fetus vmq̃ coloris sibi p
crearent. Et q̃ plura
usq̃ ad vices dete sem
per laban pecoris sui ia
cob mutata e conditio.
ut q̃ diuq̃ sibi p̄ proficat
ut nascet m̄ colorem
gtraviu vertebatur.

Ne tui aut in sex an
nis. dete pecudi vices.
incredibiles videant
Lege virgilium in quo
dicitur. His gramide
pecudes. natura aute
ytalitarq̃ omiu et me
sopotamie vna esse
phibetur. Interro
Quae constitut iacob la
pidem sup tytulu. Pn
Diligenter animaduertendu
est q̃ istos tytulos m
rei cuiqq̃ testimonio co
stituebat. no ut eos p
dyes colent. sed ut aliquid
significaent. Interroga
Quid e qd iacob iuramut
p timore ysaac pris
sui. Pnsio qd deu vtiq̃
que timebat ysaac pri
ciuis intelligē. ~~pat cuius~~
iurare. que timorem
eiu ad superiuis tomendi
ut cu dicet. Deus pri
mei abraho. et timor
pris mei ysaac. Intro